

Poznań, 1 lutego 1949

ADRES REDAKCJI:
Poznań, Limanowskiego 11
ADMINISTRACJI:
Poznań, Ratajczaka 40 I p.

KONTO P. K. O. nr V-945
NR TELEFONU 518-55j

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 240
kwartalnie . . . „ 60
pojedynczy numer . . . „ 20

OGŁOSZENIA:
dobre: 1 słowo . zł 10
napiś: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

PROTOKÓŁ

spisany dnia 10-go stycznia 1949 r. w Państwowym Zakładzie Emerytalnym w Warszawie ul. Inflancka 6 z okazji nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych.

Początek o godzinie 10 tej.

Obecni na sali: Zarząd Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych w komplecie, przedstawiciele Ministerstwa Obrony Narodowej ppłk. Czarnowski Antoni i radca ob. Growiński Antoni, z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej radca Ob. Biernat oraz Naczelnny Dyrektor Państwowego Zakładu Emerytalnego Ob. Sadkowski Henryk. Na zjeździe tym zjawili się oprócz członków warszawskich 120 delegatów z poszczególnych związków emerytów państwowych — a mianowicie z Rawicza, Pleszewa, Kalisza, Radomia, Warszawy, Tarnowa, Poznania, Koła, Zakopanego, Kluczborka, Grudziądza, Wrocławia, Krakowa, Suwałek, Przeworska, Leżajska, Mielca, Sopotu, Płocka, Lublina, Torunia, Włodawy, Łodzi, Rypina, Bytomia, Krosna, Gniezna, Białegostoku, Wołomina, Przemyśla, Gdańska, Inowrocławia, Bydgoszczy, Milanówka, Łomży, Ostrowa, Dębicy i Konina.

Zjazd zagał prezes Gízella witając przedstawicieli władz oraz delegatów i gości i stwierdził, że Zarząd Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych widział się zmuszonym do zwołania dzisiejszego nadzwyczajnego zjazdu, celem zajęcia stanowiska odnośnie proponowanej nowelizacji ustawy emerytalnej idącej w tym kierunku, iż proponuje się celem ujednolicenia zaopatrzeń emerytalnych i rentowych, przyznanie wszystkim emerytom i rencistom jednakowego zaopatrzenia w kwocie 3 tysiące złotych miesięcznie, zaś dla wdów po emerytach i rencistach 2.100 złotych miesięcznie. Ponadto projekt nowelizacji przewidywałby zniesienie wypłat emerytur i rent wdowom, które nie ukończyły 50 roku życia.

Prezes Gízella zdał sprawę z poczynionych przez Zarząd Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych starań w celu zapobieżenia takiemu załatwieniu sprawy emerytów, a opierając się na obowiązujących dotychczas przepisach pragmatyki służbowej i ustawy emerytalnej naprowadził zasadnicze różnice pomiędzy emerytami państwowymi a rencistami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Nawiązując do pisma Prezydium Rady Ministrów z dnia 24. 12. 48. r. ogłoszonego w „Emerycie” nr 2/49 Zarząd Związku wniósł memoriał do Premiera R. P. Ob. Cyrankiewicza. Ponadto delegacja Związku Zrzeszeń interweniowała w dniu 8 stycznia 1949 r. w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej, które opracowało odnośny projekt nowelizacji oraz w Ministerstwie Skarbu, pod którego opieką emeryci państwowi i wojskowi pozostają.

W przeszło godzinnym posłuchaniu u Obywatela Ministra Pracy i Opieki Społecznej Kazimierza Rusinka, w którym brał również udział Ob. Wiceminister Witaszewski, delegacja nasza złożona z prezesa Gízelli i wiceprezesa Łuszczwskiego przedstawiła położenie emerytów państwowych i wojskowych oraz wdów i sierót oraz skutki, jakie niechybnie wywoła zamierzona nowelizacja, nie wiążąca się ani z pragmatyką służbową, ani z ustawą uposażeniową, kolidującą z postanowieniami ustawy emerytalnej, które nie określała kwotowej wysokości uposażeń emerytalnych, ale stosowała te uposażenia do posiadanych stopni służbowych, grup i szczebli uposażenia w służbie czynnej.

Obaj Obywatele Ministrowie zapewnili delegację, że kwestię zmiany uposażeń pracowników emerytalnych pozostawiają otwartą i że w naj